Toukokuu 2026

Leirilippukuntaillan vinkit

Leirilippukuntailta on leirilippukunnan lippukunnille hyvää aikaa jatkaa tutustumista toisiinsa. Noin tunnin kestävän iltaohjelman leirilippukunnat saavat rakentaa itselleen sopivalla tavalla. Toivomme kuitenkin, että jokaisessa leirilippukunnassa käydään läpi omaan alaleiriin liittyvä tarina ja illan aikana jaetaan leirilippukunnan kesken lippukunnille tyypillisiä tapoja ja perinteitä.

Leirilippukuntaillan aloitus ja päätös

Yleisesti, pyri korostamaan yhdessäoloa, taianomaisuutta ja rentoutta.

Tässä listattuna asioita, joita juontaja voisi mainita avatessaan leirilippukuntaillan:

- **Kerro leirilippukuntaillasta. Kyse on leirilippukuntien iltaohjelmasta, samantyylisestä kuin perinteiset partiolaisten iltaohjelmat, joissa kokoonnutaan yhteen nuotion ympärille yhdessä.**
- **Korosta yhdessäolon taianomaisuutta, ja halutessasi kerro, miten Evon metsä näkee tänä iltana, kuinka kymmenet leirilippukunnat ja tuhannet partiolaiset kokoontuvat yhteen pitämään hauskaa ja jakamaan perinteitään.**
- **Lyhyesti tulevasta ohjelmasta: Painottuuko teidän leirilippukuntanne ohjelma ehkä huutoihin vai kenties näytelmiin?**

Ja mainittavia asioita juontajan lopettaessa leirilippukuntaillan:

- Kiitokset hauskasta illasta, se oli täysin leirilippukuntalaisten/osallistujien ansiota.
- Halutessasi mainitse, miten perinteitä on mukavaa jakaa ja oppia
- Nyt on kuitenkin tullut se aika, että Iltaohjelma on ohi ja metsä käy nukkumaan.

Leirilippukuntaillan ohjelmavinkit

Huudot
Onko lippukunnilla omia lippukuntahuutoja? Entä nuotiohuutoja tai vartioiden omia huutoja?

Toki näin koko Hämettä yhdistävällä leirillä on hyvä tilaisuus harjoitella yhdessä myös Häme-huutoa.
Häme-huuto:

Hä, hä, Häme.
Hiljaa hiipii ilves!
Miettii, miettii,
päättää, hyppää,
voittaa, HÄME!

Laulut
Millaisia lauluja ja missä tilanteissa laulatte yleensä esimerkiksi iltanuotiolla tai sisaruspiirissä? Kuuluvatko laulut edes teidän perinteisiinne?

Laululeikit
Onko jotain laululeikkejä, jotka ovat erityisesti teidän lippukuntienne suosiossa? Jos ei ole, ottakaa inspiraatiota seuraavista Ilves-teemaisiksi muutetuista tutuista laululeikeistä

(Naapurin täti -sävelellä)
Äiti ja isä tuli leirille, toi mukanaan tuliaisia.
Kaikenlaisia tavaroita, kysy vaan reilusti millaisia.
No millaisia?

hyttysmyrkky (liike: suihkutetaan hyttysmyrkkyä ylhäältä alas)
marssirumpu (liike: marssiaskelletaan ja rummutetaan ilmaa käsillä)
uimapatja (liike: selkäuintiliikkeitä)
varsilenkkarit (liike: kävellään paikallaan)
puunhalaajat (liike: halataan itseä tai vieressä olevaa kaveria)
herkkuja (liike: ahmitaan herkkuja)
Ilveksen (liike: hyppy eteen, ääni: murinaa)

(Undulaatin sävelellä)
Mä pieni ilves oon (liike: kädet kohti maata, tassuttellaan puoli kyykyssä)
Ja aina niin nälkäinen (liike: hierotaan mahaa)
Mut mun Häme (liike: halataan itseä)
mut mun Häme (liike: halataan itseä)
Se on niin hidas (liike: halataan hitaasti itseä)
Ne antaa puuroa aina vaan (liike: lusikoidaan puuroa suuhun)
Mut siitä tykkää mä en (liike: pudistellaan päätä)
Vaan haluaisin (liike: nyökytellään päätä)
Vaan haluaisin (liike: nyökytellään päätä)
Fairy-mehun (liike: juodaan mehua)
ja jätskin (liike: tehdään käsillä mahdollisimman iso jätskipallo)

(Ponileikin sävelellä)
Tuolta he saapuvat busseillansa
Pitkillä täysillä busseillansa
Tuolta he saapuvat busseillansa
Tänne meidän Evolle

Tupsu tupsua tupsua vasten
Tassu tassua tassua vasten
Häntä häntää häntää vasten
Tänne meidän Evolle

(Pingviinileikin sävelellä)
Ootkos koskaan nähnyt sä ilvestä?
Jos katsot tännepäin niin ilveksen sä näät.
Ilvekset huomio! Ilvekset asento!
tupsukorvat (liike: kädet muodostavat tupsukorvat pään päälle)
häntää heiluta (liike: heilutetaan lantiota sivusuunnassa)
murise (liike: näytä hampaita, ääni: murina)
etsi saalista (liike: etsitään katseella saalista käännellen päätä)
hyökkää (liike: hypätään eteenpäin)

Näytelmät
Onko lippukunnilla omia lippukuntahuutoja? Entä nuotiohuutoja tai vartioiden omia huutoja? Toistuuko teillä iltaohjelmissa aina samat sketsit tai muut näytelmät? Onko teillä perinteenä se, että nuoret tekevät näytelmiä retkillä ja leirillä jostain tietyistä aiheista iltanuotiota varten?

Ansiomerkit
Mikäli olette ehdottaneet ansiomerkkejä luovutettavaksi Ilveksellä, leirilippukuntailta on loistava paikka tehdä se. Myös lippukuntien omat ansiomerkit tai kiertopalkinnot kannattaa pitää mielessä, kun suunnittelette illan ohjelmaa.

Alaleirin tarina

Huom. Tarinoita on kaksi, koska alaleirejä on kaksi. Valitse oikea tarina!
Voitte käydä tarinan läpi ohjelmallisesti niin, että otatte muutaman vapaaehtoisen esittämään tarinan tapahtumia tarinaa kerrottaessa tai käyttää sitä hiljentymisohjelmana ennen sisaruspiiriin asettumista.

Lehdes

Niin, olette rakentamassa alaleiriänne melko mielenkiintoiselle paikalle. Muistan liikkuneeni niissä metsissä nuorena lukemattomia kertoja, mutta yksi ilta jäi aivan erityisesti mieleen. Iltainen hämy oli juuri täyttämässä metsää, kun kuljin takaisin järveltä, missä olimme viettäneet hauskan päivän ystävieni kanssa uiden ja pelaten korttia. Niin no olin jo väsynyt ja halusin nopeasti nukkumaan, joten metsässä oikaisin pienemmälle metsäpolulle. Silloin tuntui siltä, kuin koko metsä olisi herännyt eloon. Linnut lauloivat ja lehtipuut oikein humisivat tuulessa. Ihan kuin olisivat laulaneet. Astelin hiljaa eteenpäin, polkuni kulki sen suuren koivun ohi, jonka vanhojen oksien lomasta voi yötaivaalle katsoessaan nähdä kaikki otavan tähdet... No juuri sen koivun luona näin hänet. Hän pukeutui väljiin huiveihin ja pellavavaatteisiin ja hänellä oli puinen kori mukanaan. Tiesin heti, mistä oli kyse. Noita se oli, keräämässä ainesosia loitsuihinsa metsästä. Pujahdin äkkiä puun taakse katsomaan tarkemmin. Tosiaan, noita keräsi koivun osia koriinsa. Hän hyräili itsekseen ja itse koivu tuntui vastaavan noidalle humisten ja kurottaen oksiaan tätä kohti! Tiesin heti, että kaverieni olisi nähtävä tämä! En halunnut säikäyttää noitaa, joten hiivin hiljaa takaisinpäin ja vasta kaukana pinkaisin juoksuun. Löysin kaverini järveltä, ja kerroin heille noidasta. Menimme koivun luo uudelleen, mutta noidasta ei enää näkynyt jälkeäkään. Vaikka koivun oksat edelleen tuntuivat kutsuvan luokseen ja tervehtivän nyt meitä. Kaverini tietenkin luulivat minun keksineen koko jutun. Mutta tiedän kyllä mitä näin. Ja tänäkin päivänä, hiljennyn koivun nähdessäni kuulostelemaan, josko noita olisi siellä, arvokkaita kasvejaan keräämässä.

Havus

Hmm, tuo teidän Havus-alaleirinne... Se metsä on minullekin tärkeä. Antakaas kun kerron. Nuorena olin kova kalastamaan, mutta alku ei tosiaankaan ollut helppo. Sain isoisältä virvelin lahjaksi ja vietin pitkiä kesäpäiviä sen kanssa järvellä, saamatta edes pientä sinttiä saaliksi. Olin jo valmis heittämään virvelin juhannuskokkoon kun valitin kalaonnestani isoisälle, joka hymyillen pudisteli päätään. Siltä istumalta hän nappasi kompassin ja aivan tuoreita mansikoita keittiöstä, ja hoputti minua mukanaan metsään. Isoisä kulki reippaasti edelläni polkua, joka ei ollut minulle tuttu. Kuljimme kauan, ja metsän tihetessä puiden varjot alkoivat näyttää häilyväisemmiltä ja oli kuin metsän varjot olisivatkin hehkuneet lämmintä valoa. Hämmästelin näkemääni isoisälle, mutta hän vain porhalsi eteenpäin, johdattaen minut lopulta karsikkopuun luokse. Karsikkopuu on vanha uhripuu, jolle mekin olimme aikeissa uhrata. Sammaleisen aukion keskellä seisoi tuuhea kuusi, jonka neulaset näyttivät hohtavan omaa valoaan, valaen aukion omaan vihreään hämyynsä. Tässä kuusessa oli ylpeyttä, ja sanomattakin tiesin sen arvokkaaksi. Se ei näyttänyt vanhalta, mutta tuntui kuin sen valossa säteilisi vuosisatojen kokemus ja viisaus, jota metsä ympärillämme suojeli. En tohtinut edes astua sen lähelle, mutta isoisä ojensi minulle mansikat ja tuuppasi eteenpäin. Niinpä minä vein mansikat kuusen juurelle, ja mansikat siihen jättäessäni huomasin sammalen mansikoiden ympärillä hehkuen lämpöä ja valoa. Silloin isoisäni taputti minua olalle ja kehotti suuntaamaan järvelle. Tottelin, ja aivan tosiaan kalaonneni oli kääntynyt! Sain saaliiksi komean kuhan, enkä ole sen koommin jäänyt saalitta. Siitä asti olen välillä vieraillut uhrikuusen luona vieden kesän satoa mukanani, ainakin silloin kun olen aikeissa suunnata kalaan!